

dubio qd ibi habes. Volendo recipere tantum quantum mihi est gravis super hoc se curare Sic in proposito totum dubium quod tu habes super me recipio. dando tibi. xxv. quia extunc si mihi habebo datum meum Eodem modo a simili tuba ab inicio recipere centum ab eo qui est malus solutor. et est maior te. cū quo non potes litigare ita qd dubitas dicam tibi uolo recipere super me illud per cuius et dubium. sed uolo qd des mihi tantum patet qd est licitum Et si pponebas qd ipse debitor ad contentandum te pro tuo interesse promittat tibi dare annuitum quinque quousque redditum principale. tu non dubitas de toto quia potest dimittere quandocumque uellet. non possunt te de toto promitto securare pro certo promissio non est dubium qd sic et sic potest dicit ad propositum Sed quando dicit preterea ad propositum pro simili deduco. Respondeo et dico qd licet possum mercancias securare. et pro receptione periculi precius recipere. quia tunc nihil ultra sortem exigitur uel expectatur nec aliquid sorti accident. quoniam qui sic assecurat. et periculum tale super se recipit in casu in quo mercancie perirent tenetur resarcire ualorem securato retenetum periculi. Et in casu in quo mercancie uadant ad saluumentum sunt simpliciter ipsius securati et non securantis. Sed tamen non licet pro receptione periculi sortis mutuata ultra sortem recipere de usuris nauiganti sicut est in casu nostro. Et ideo non est simile. quoniam qui emit non securat. posset tamē securare et retinere premium periculi super se. Vltra cum dicit eodem modo a simili tuba habes recipere 2c. Dico qd quantūcum sit ille debitor homo periculosus patens et rexator. et cū magno periculo stat sua pecunia apud eum. Si emo a te. ut ultra sortem recipiam qd mo usurarius sum quia tunc recipio ultra mutuum. cutus fio creditor post emptionē. qd usurarius est fido me quo ad hunc punctū super glorietur de usuris nauiganti. super 2o suscepit ubi dicit. cum fit hincende mutuum. nihil inde sperare debet. Iuxta

illud. mutuum dantes 2c Ergo siue recipiat in se pertinetū sive non. nihil ultra sortem sperare debet. Cōcludit ergo uide hic et qd possim emere talem sortem cuius mihi non licet tñ hoc recipere. aut sperare uel exigere ultra illam. sicut est manifeste in casu nostro. ex quo patet qd a simili suum propositum non probat.

Dicit p̄terea Arguitur. qd in tali contractu inter primum et secundum nullum est usura. quia usura non est. nisi cum aliquid ultra sortem aliquid recipiat. seu respectu intendit. sed respectu iustus secundum non est considerare sortem et aliquid ultra sortem. quia totū ius primi et quo ad capitale. et quo ad interesse. et sortis et cedit in sortem iusti secundo. quia totum illud emitur. ergo nichil sibi accedit ultra sortem. et per consequens non est usura. quia nō lucrat ex aliquo iusu. nā xxv. que dat pro tali iure habendo. nunquā debet rebabere ab eo. Sed cum dicit preterea arguitur. cum in tali contractu inter primum et secundum nullum est usura. cōcedo hec cōtractus sit uirarius ex intentione. Et cum dicit usura non est nisi 2c concedo simpliciter. Et ultra cum dicitur sed respectu sedi non est considerare ultra sortem 2c. Hoc enim est considerare ultra sortem 2c. Hoc falsum est propter quod sciendus est qd emptor habet duplīcum respectum. tam a uenditore qd a cōmunitate. cutis rem emit creditor post contractum cum dicit 2c dicit respectu iustus sedi non est considerare sortem et aliquid iusta sortem ga. Verū est cōsiderando sed in solum i respectu quem habet ad primum inter quos est contractus emptionis et uenditionis ubi iura. tam sortis qd interesse emuntur et uenduntur. Sed considerando sedi in respectu quē habet ad cōitatem est considerare in eo sortem et ultra sortem qd sedi iura habebat ipsius interesse que quidē iura habebat primus a cōitate. sicut sciebat primus ultra sortem ergo sedi post cōtr. et usq; possidet sortem et ultra sortem a cōmitate sicut sciebat primus Illa enim possidet sedi que possidet primus sed primus possidet sortem et ultra sortē

ergo et sedi. tamen diuersimode possidet quoniam primum iuste possidet. et abs que peccato. sedi in iuste et cū peccato. Licet enim sortis interesse cadent in sortem sedi in respectu ad primum a quo emit illa tamē non cadent in sortem si bia cōmunitate. que remanet eius debet trix post emptionem. quoniam nec primo cedebat in sortem cōmunitate. et p̄ consequens non alter obligatur sedi qd primo ergo 2c. Ad formam ergodice qd p̄cedit sedi quid et simpliciter nihil. cōdit supra sortem sedi a primo ergo nihil cadit sibi ultra sortem non enim considerant respectu sedi a cōmunitate post contractum factum inter primum et secundū uel p̄cedit sedi in eam uocationem. Est enim duplex sortes empta. s. et credita. De sorte empta arguit in premisis et de sorte credita. iustus concluditur. Dicit ultra P̄terea qd possit uendre ius centum flor. pro xxv. i. uiscentū flor. cum interesse pro xxv. Patet ppter dum anēnum ut lupius declaratum est. Non enim do p̄ xxv. modo cum intentione rebendi plus imposta ex solo iusu tempis sed ppter dubium emergens in tempore et ideo si lucratus fuerit lucrum receptum est reliquum non ratione temporis sed ratione p̄culi. sub me recipiti in tempore et ideo benedicunt qd tale premium est premium periculi suscepit in tempore et nō premium temporis. Sed cū dicit ultra P̄terea qd possit uendre ius centum flor. pro xxv. qd utrumque usus legatum est et uendi potest hec nō tamē possunt simul emi. nec ab emptore aliquo simul possidit. ut s. ex ppter dictis colligitur manifeste quia hoc fieri nō potest quia accedit sorti. et tamē dicit qd propter dubium annexum emergens in tempore hoc est licitum. ut expresse nō in cōnauiganti supradicto nec refert. qd usum non det sed lucrum. quodcumq; enī nomen imponat usura est. xiii. q. ii. c. 1. et. ii. Emere ergo talem sortem. cū interesse nō licet quoniam periculo emerget. quia non est aliud qd emere quādā mensam seu quoddam altare licitum ex causa. sed in illo uera cācarente. Cum

autē dicit. Et ideo dicit 2c de periculo securitatis uel similitudine. s. tactus est. qd nullo modo hic cadit. Dicit ultra p̄terea inspeciali ppter qd primum potest uendre illum redditum analē sibi datum seruit p̄merito qd quo forte aliqui plus dubitabat. quia illud ē interesse. ppter extimationem dampnit et p̄ consequens est sibi debitus. s. primo s. interesse potest uendi sedi. s. iure que sunt debitum uerum et nō accessio tamq; lucrum. Solatio dum dicit ultra. Preterea in speciali ppter qd p̄ isto argumento est uidendum quid sit interesse. sedi qd est duplex. deinde quo ad argumētū que ad primum interesse p̄ ut potest trahi ad sanctum Thomam sedi sedē. q. lxxvii. articulo ii. Ad primum est recipatio dam in Inno. aut. dicit in apparatu de sen. ex eo facio. qd interesse est extimatio dānt qd idem tendit cum re idem est. Quo ad sedi interesse est multiplex ut nō Inno. s. Sed quantum ad p̄fens spectat interesse est duplex sicut clare colligitur de sancto Thoma ubi. s. Et primum est recipatio dampnit p̄ qd subtrahitur aliquid qd debet habere. Secundum est qd consideratur in eo quo quis de sua pecunia liberatur. Ad ar. dico qd primum interesse potest emi et uendi separatim mō quo dictum est et possidet. Secundum uero interesse nō modo potest uendi qd non debet quis uendit illud qd non habet et p̄t i. pediri multipliciter habendo ut nō sanctus Thomas ubi. s. Ad primum uero licet ius eius qd assignatur p̄ interesse possit uendi et emi ut s. dictum est. non tamē uendit tamq; ius interesse etiā primo modo dicti s. tñq; ius curusdam gratuitā donā a cōmunitate largiti primo credito. Nam interesse primo modo dictum ē duplex. s. extra rem et circa rem ut habetur. xii. q. ii. Si quis de cle. Extra rem fructus redditus et huiusmodi. Circa rem quādo dampnit est in re ipsa. ut destrutio domus. poratia pecunie et huiusmodi dūnū aut nō est possibile qd ex mutuo pecunie quis incurrit tantum incōmod uel interesse extra rem qd cōitas ppter uel etiam p̄ tam lōgum tempus sibi dare